

A FŐPAP IMÁJA

Páskulyné Kovács Erzsébet

Páskulyné Kovács Erzsébet:
A Főpap imája

A szentélyben könyörög a főpap,
Így soha senki nem imádkozott.
A bűnömért, a bűnödért mutat
Örökké égő áldozatot.

Az Atya hallja szent Fiát,
Az angyalok csodálattal nézik.
Kezén és lábán durva, nagy sebek,
S a homloka nagy cseppekben vérzik.

Óh világ! Ha meghallanád
Az imádság hangja mily nehéz,
Hogy örvénylik benne a fájdalom,
Mit ezer könny és gyötrellem tetéz.

Szent borzongás suhan át a mennyen,
Az angyalok szíve megremeg.
Vajon megértik-e a jajt, mi mindent
Átfog, ott lenn a földön az emberek?

Vajon megértik-e a megváltás titkát,
Hogy rajta kívül nincs Istenhez út?
Megtanulják-e követni híven a
Főpapot, a szent Fiút?

S megtanulják-e az est szálltával,
Hogy egy nap újra veszve?
Visszatér-e fájni a bűnünk, míg a
Főpap könyörög esdve?

És rádöbbennek-e a valóságra?
Föltépik-e a bűnnek láncát?
Mire elhangzik egy szó a mennyben,
S befejezi a főpap imáját.

Forrás: www.keresztenydalok.hu